

ΣΤΟ Α.Τ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΔΕΝ ΒΓΑΖΟΥΝ ΜΟΝΟ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ...

Στις 3 Αυγούστου ο αλβανός Pellumb Marnikollaj παρουσιάζεται, όπως έκανε ήδη τους προηγούμενους 4 μήνες, στο Α.Τ. Πατησίων, πλόγω των περιοριστικών όρων που του έχουν επιβληθεί μετά την αποφυλάκισή του. Από τη στιγμή εκείνη, τα ίχνη του χάνονται. Ύστερα από 8 ημέρες αγωνιώδους αναζήτησης και την πιεστική παρέμβαση δικηγόρου, ο αδερφός του καταφέρνει να εντοπίσει τη σορό του λίγο πριν την ταφή της. Το πτώμα του Pellumb είχε διακομιστεί εν κρυπτώ από το Α.Τ. Πατησίων στον Ερυθρό Σταυρό ως σορός αγνώστων στοιχείων, με τις αστυνομικές αρχές να μην ενημερώνουν ως όφειλαν ούτε συγγενείς, ούτε την αλβανική πρεσβεία, ούτε κανέναν.

Ο ιατροδικαστής που εξέτασε το πτώμα στην Αλβανία όπου μεταφέρθηκε αποφάνθηκε ότι έχει υποστεί βασανιστήρια και βιαιοπραγίες. Από την άλλη, η Ε.Λ.Α.Σ. αρκέστηκε στην ανακοίνωση διεξαγωγής ΕΔΕ για την υπόθεση, ενώ ανεπίσημα υποστηρίζει ότι αφότου ανακοινώθηκε στον Pellumb πως εκκρεμεί νέο ένταλμα εις βάρος του για ληπτεία και πρέπει να συλληφθεί, εκείνος άρχισε να τρέχει μέσα στο τμήμα και στην προσπάθειά του να το σκάσει, πόδηξε από το παράθυρο του 2^{ου} ορόφου.

Η προσπάθεια συγκάλυψης του γεγονότος από τους μπάτσους, η πιλήρης αποσιώπησή του από τα ΜΜΕ και το βεβαρυμένο ιστορικό της αστυνομίας με πλήθος παρόμοιων περιστατικών στα Α.Τ. στο ενεργητικό της, δεν αφήνουν περιθώριο αμφισβήτησης. Ανεξάρτητα από τις ληπτομέρειες, αν δηλαδή των έσπρωξαν να πέσει από το παράθυρο, αν τον εξώθησαν να ποδήξει μόνος του, ή αν απλά τον βασάνισαν μέχρι θανάτου, πρόκειται ζεκάθαρα για ακόμα μια κρατική δολοφονία. Μια πράξη που συμπυκνώνει τον εγγενώς φασιστικό, ρατσιστικό και δολοφονικό χαρακτήρα του κράτους και του εκτελεστικού του μυχανισμού, της αστυνομίας.

Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο και βέβαια δεν έχει να κάνει με το όποιο ποινικό παρελθόν του θύματος [ο Pellumb είχε καταδικαστεί σε 6 χρόνια φυλάκιση για κλοπές]. Έχει να κάνει μόνο με την κοινωνική ομάδα στην οποία ανήκει. Το ζήτημα είναι ταξικό γιατί το ζητούμενο κάθε κράτους είναι η καταστολή και η διάσπαση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων με σκοπό την πειθάρχηση και τον έμπειρο τους. Το ιδεολογικό εργαλείο γι' αυτήν τη δουλειά είναι ο ρατσισμός και μία από τις πρακτικές για την εμπέδωση του η βία που φτάνει μέχρι το θάνατο. Πέρα από τους δολοφονημένους στα σύνορα του Έβρου και το βυθό του Αιγαίου, τα τελευταία χρόνια, μόνο οι γνωστές κρατικές δολοφονίες φτωχών, μεταναστών, αγωνιζόμενων και περιθωριοποιημένων ανέρχονται σε εκατοντάδες. Πόσοι ακόμα άραγε να έχουν δολοφονηθεί χωρίς να το μάθαμε ποτέ, επειδή ανήκαν σε αυτούς που δεν έχουν φωνή, επειδή δεν είχαν οικείους να τους αναζητήσουν;

Μακριά από τους διακρατικούς ανταγωνισμούς του αλβανικού κράτους που κοιτάει να κεφαλαιοποιήσει πολιτικά το θάνατο, και μη τρέφοντας καμία εμπιστοσύνη στην αστική δικαιοσύνη, πόσω μάλλον στις αστείες διαδικασίες ελέγχου των μπάτσων μεταξύ τους, έχουμε χρέος να μην το βουλγάσουμε απέναντι σε μια κρατική δολοφονία στη γειτονιά μας. Να μην κάνουμε ότι δεν είδαμε, ότι δεν ακούσαμε, ότι δεν μας αφορά.

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ
ΔΕΝ ΣΙΩΠΟΥΜΕ**

...ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

**ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 24/9
13:00**

ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΚΡΑΒΑΣ, ΟΔ. ΤΑΪΓΕΤΟΥ

